

"הגיטרה" || סינגל שני ליפתח שפירא מתוך אלבום בכורה בהפקתם של תומר ישעיהו ומורן מגן

יפתח הוא מורה לפסנתר, שבקרוב יוציא אלבום בכורה יפהפה עם כישרון לכתיבה כשל טובי משוררי ארצנו. הסינגל האחרון שלו **"הכל מאוד רחוק"** הוא 3:58 דקות של אהבה, כאב וחשיפה אישית של אדם שגם השתיקות שלו מלאות ברגש. זהו הסינגל השני שלו מתוך האלבום בהפקתם של **תומר ישעיהו ומורן מגן**. האלבום כולל עיבודים עשירים של תומר ישעיהו למילים היפות של יפתח.

הוא אוהב אותה, הוא אומר לה את זה, מבקש ממנה שתהיה פחות קשוחה, שלא תשים לב לכל ניואנס, שלא תצעק בגלל אי הדיוקים הקטנים. מערכת היחסים הזו מלאה באמוציות. צד אחד איבד את הסבלנות לטובת שיפוטיות, הצד השני מנסה לפייס ולמצוא את הדרך לנהל בכל זאת שיח משותף.

אפשר לחשוב מהפסקה למעלה שמדובר ביחסים שעלו על שרטון, אבל שם השיר החדש של יפתח שפירא הוא **"הגיטרה"** והיחסים המתוארים בו הם בינה לבין הנגן, בין כלי דומם ששואף לשלמות לבין האדם החי והמרגיש, שנמצא כל הזמן בתנועה. הגיטרה מזייפת, בועטת, מתחבטת וחורקת, אבל על אף תהליך ההאנשה היפה שיפתח עשה לה, היא עדיין תלויה בו כדי להתקיים. בלי הנגן, כל שהיא יכולה לעשות היא לצעוק חזק את החשש הענק שתמיד מקנן בשותפה ליצירה: "אתה לא מספיק טוב".

כשיפתח מדבר על זיופי הגיטרה הוא לא מדבר רק על טכניקה ולא מדבר רק על גיטרה. הוא מדבר על יצירה שמלווה ברגעים של אי נחת, מועקה וחוסר בטחון. זהו שיר על קשיי הביטוי שמגולמים באקורד שמרגיש לא נכון, במילה החסרה, בזיוף בקול – אלו נעשים מגוחכים יותר ככל שהכוונה העומדת מאחוריהם עמוקה יותר.